

Οι επιστήμονες για το αποτύπωμα στο σάβανο του Ιησού (BΙNTEO)

/ [Παιδεία και Πολιτισμός](#)

Ήταν το 1981 όταν οι επιστήμονες που συμμετείχαν στο Ερευνητικό Πρόγραμμα «**The Shroud of Turin Research Project**» (**STURP**) ανακοίνωσαν τα αποτελέσματά των μακροχρόνιων ερευνών τους στην **Ιερά Σινδώνη**.

Η ανακοίνωσή τους προκάλεσε ρίγη συγκίνησης σε όλο τον κόσμο και συνάμα πυροδότησε νέο κύκλο αντιπαραθέσεων και αμφισβήτησης για το εάν το ύφασμα που εκτίθεται στο **Τορίνο** είναι πράγματι εκείνο που εναποτέθηκε το σώμα του **Χριστού** μετά την **Αποκαθήλωσή** Του. Οι ιστορίες συνωμοσίας δίνουν και παίρνουν ακόμη και σήμερα. Ήταν το λινό αυτό ύφασμα το σάβανο που τύλιξε το άψυχο σώμα του Χριστού; Το αποτύπωμά του σώματος είναι όντως του Ιησού;

Υπολογιστές της ιταλικής αστυνομίας επεξεργάσθηκαν την εικόνα που αποτυπώνεται στην Ιερά Σινδόνη και “αποκάλυψαν” το πρόσωπο του Χριστού από την ηλικία των 12 ετών έως την ημέρα που σταυρώθηκε.

Τα δεδομένα

- Η Ιερά Σινδόνη έχει μήκος 4,35 μέτρα μήκος και 1,1 μέτρα πλάτος
- Το ύφασμα της είναι λινό. Έχει ύφανση ψαροκόκαλου από ίνες κοινού λιναριού που χρησιμοποιούνταν την εποχή του Χριστού.
- Ο άνδρας που απεικονίζεται στην Ιερά Σινδόνη είναι 33 ετών, έχει ύψος 1.80, βάρος περίπου 77 κιλά, έχει γένια και μακριά μαλλιά.
- Το άψυχο σώμα που τοποθετήθηκε πάνω στο ύφασμα είχε βασανισθεί και σταυρωθεί.
- Στο ύφασμα έχουν αποτυπωθεί τρύπες από τους καρπούς των χεριών.
- Στα πόδια υπάρχουν σημάδια από αίμα και στην πλάτη σημάδια από μαστίγωση.
- Στο πρόσωπο, στον αυχένα και στα μαλλιά υπάρχουν σημάδια από αίμα.
- Πληγές υπάρχουν σε όλη την περιφέρεια του κεφαλιού γεγονός που συνηγορεί στο ότι έχουν προκληθεί από στεφάνι φτιαγμένο από αγκάθια.
- Στο ύφασμα είναι εμφανείς τρύπες από καψίματα και μερικές σταγόνες νερού από την πυρκαγιά του 1532 που ξέσπασε στο Σαμπερύ της Γαλλίας όπου φυλασσόταν η Σινδόνη.

Οι έρευνες και τα εκ διαμέτρου αντίθετα αποτελέσματα

Οι έρευνες που έχουν γίνει για την Ιερά Σινδόνη, περιπλέκουν το κουβάρι των μύθων. Το 1969 έγιναν χημικές αναλύσεις και ραδιοχρονολόγηση. Το επιστημονικό ενδιαφέρον ήταν έντονο. Το Βατικανό έδωσε το «πράσινο φως» προκειμένου να δημιουργηθεί στο Τορίνο 11 μελής επιτροπή από επιστήμονες και συμβούλους προκειμένου να εξετάσουν την Ιερά Σινδόνη.

«Δεν είναι προϊόν καλλιτέχνη», είπαν χαρακτηριστικά και πρόσθεσαν στην έκθεσή τους, ότι οι κηλίδες αίματος που υπάρχουν αποτελούνται από αιμοσφαιρίνη. Η εικόνα είναι ένα συνεχές μυστήριο. Λίγα χρόνια αργότερα, τρεις ανεξάρτητες μελέτες που πραγματοποιήθηκαν σε εργαστήρια του Πανεπιστημίου της Οξφόρδης, της Αριζόνα και του Ινστιτούτου Τεχνολογίας της Ελβετίας, κατέληξαν στο συμπέρασμα πως η Ιερά Σινδόνη είναι δημιούργημα του ύστερου Μεσαίωνα και χρονολογείται την περίοδο 1290-1390.

Το 1999 ανακοινώθηκαν τα αποτελέσματα μιας νέας έρευνας. Ομάδα ισραηλινών επιστημόνων ανακοίνωσε ότι η γύρη που βρέθηκε πάνω στο ιερό ύφασμα προέρχεται από την περιοχή των Αγίων Τόπων. Το Μάρτιο του 2013 κυκλοφόρησε το βιβλίο “Il Mistero Della Sindone” δηλαδή «Το μυστήριο της Σινδόνης». Ο συγγραφέας ισχυριζόταν ότι η σινδόνη δεν ήταν μεσαιωνικό κατασκεύασμα, αλλά υπήρξε μερικούς αιώνες πριν ή μετά από τη ζωή του Χριστού. Έρευνες που έγιναν από επιστήμονες στο Πανεπιστήμιο της Πάντοβα τοποθετούν την ηλικία του υφάσματος μεταξύ του 300 π.Χ. και 400 μ.Χ. Η ιταλική Εθνική Υπηρεσία Νέων Τεχνολογιών, Ενέργειας και Βιώσιμης Οικονομικής Ανάπτυξης, μετά από πέντε χρόνια ερευνών στην Σινδόνη “σήκωσε τα χέρια ψηλά” και ανακοίνωσε ότι με βάση τα εργαλεία που έχει στη διάθεσή της η επιστήμη δεν μπορεί να αναπαράγει, τις ακριβείς συνθήκες που κάτω από τις οποίες αποτυπώθηκε η φιγούρα του νεκρού ανθρώπου πάνω στο ύφασμα.

Η ιστορία της Ιεράς Σινδόνης

Μετά το θάνατο του Χριστού (ή το 70 μ.Χ. που καταστράφηκε η Ιερουσαλήμ) το σάβανο του **Χριστού** μεταφέρθηκε στην Έδεσσα της **Τουρκίας**. Αποκαλείτο ως το «Μανδήλιον» ή «Εικόνα της Έδεσσας». Είχε τοποθετηθεί διπλωμένο σε ανοιχτή θήκη και φαινόταν μόνο το πρόσωπο.

Το 944 μ.Χ. ο Βυζαντινός αυτοκρατορικός στρατός εισέβαλε στην **Έδεσσα** με το σκοπό να ξαναποκτήσει το ύφασμα και να το μεταφέρουν στην Κωνσταντινούπολη. Μετά την **Τέταρτη Σταυροφορία** (1204) η Σινδόνη εξαφανίστηκε μέχρι τον 14ο αιώνα. Εικάζεται ότι επί 200 χρόνια ήταν στην κατοχή των **Ναϊτών ιπποτών**.

Η πρώτη αναφορά στην Ιερά Σινδόνη γίνεται το 1204 μΧ από το χρονικογράφο Ρομπέρ ντε Κλαρί. Ο Κλαρί ανέφερε ότι κατά την Τέταρτη Σταυροφορία είδε το σάβανο του Χριστού ανάμεσα στα λεηλατηθέντα κειμήλια της Κωνσταντινούπολης.

Το 1353 ο Ζέφρι ντε Σαρνί παρουσίασε στους πιστούς μια Σινδόνη με το αποτύπωμα του πεθαμένου του Ιησού. Ο **Πάπας Κλήμης** είπε ότι το συγκεκριμένο ύφασμα μπορεί να εκτίθεται ως αντικείμενο λατρείας, αλλά όχι και ως «αυθεντικό» κειμήλιο.

Σχεδόν εκατό χρόνια αργότερα (1452) το ύφασμα πουλήθηκε στον Δούκα του Σαβόυ.

Το 1578 μεταφέρθηκε στο **Τορίνο της Ιταλίας** όπου παραμένει μέχρι σήμερα. Εκτίθεται στον Καθεδρικό ναό, σε θήκη με ελεγχόμενη θερμοκρασία και ελεγχόμενες συνθήκες υγρασίας.

